

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kurzaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfize-
tési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyilt-terti közlemé-
nyeket kiadó-hivatalunk mé-
ret szerint olcsón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban. Stark N. és
Untermyler E. könyvk.-ben
számunként 5 krért.
Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:
a kiadó-hivatalban és lapkihordóink utján
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

A nemzeti apostolért.

Ebben a sivár, nyomorult világban igazán fölemelő, bátorító és vigasztaló látványt képez az az országos mozgalom, amely Bartha Miklós megkegyelmeztetése érdekében megindult és napról napra impozánsabb arányokat ölt.

Bartha Miklóst tudvalevőleg hat hónapi fogházra ítélte a budapesti esküdtszék egy hírlapi cikkért, melyben Bartha meggyőződésképpen kolosszális erejével, félelmet nem ismerő nagy lelkének rettenthetetlen bátorságával és lángszavának megsemmisítő hatalmával támadta a kormányt. S most, midőn arról van szó, hogy a súlyos ítélet Bartha Miklóson végrehajtható, az ország minden sarkából hangzik a kiáltás, hogy: „Kegyelmet Bartha Miklósnak!”

Mi, függetlenségi és 48-as párt, eddig úgy voltunk Bartha Miklóssal, mint a fősvény a maga kincsével. Gyönyörködtünk benne, büszkeséggel szorongattuk a keblünkhöz, s önzésünkben nem is gondoltunk rá, hogy őt rajtunk kívül más is magáénak tekintse és jogot formáljon hozzá.

S imhol, midőn azon a ponton állunk, hogy egy időre megakarnak bennünket fosztani tőle, a miénken kívül egyszerre millió védő kéz nyul utána. Ebben a válságos pillanatban nincs már közöttünk pártkülömbőség. Mindnyájan, akik magyarok és hazafiak vagyunk, azzal a tisztelettel és szeretettel vesszük körül Bartha Miklóst, mely csak igazi nagy férfiaknak jut osztályrészül.

Csak nemzeti apostolok, s a szellemi és erkölcsi világ fölkezt fejedelmei bírnak azzal a kiváltsággal, hogy még azokat is tiszteletre és szeretetre gerjesztik maguk iránt, akik különben a közélet tágas mezején nem ugyanazon uton járnak velük.

Ha tehát a megindult országos mozgalom nem járna is a kívánt sikerrel, s Bartha Miklósnak el kellene viselnie a számára készített töviskoszorút, szenvedéseit bizonyára enyhíteni fogja a polgárerénynek ama koszorúja, melylyel őt honfitársai osztatlan elismerése a megpróbáltatás eme nehéz napjaiban oly tüntető lelkesedéssel megkoronázta.

De lehetetlen, hogy egy nemzet hangos szava meghallgatatlanságra ne találjon a trón számolyánál. A politikai ellenfelek ellenséges befolyása nem hálózhatja körül a királyt annyira, hogy azon a hálón át ne hatoljon egy nemzet kívánsága, melynek a szeretet és ragaszkodás ellenállhatatlan erőt kölcsönöz.

Magyarország koronás királya bizonyára nem fog elzárkózni a közvélemény elől, mi-

dőn az a nemzeti apostol javára a fejedelmi hatalom legszebb jogának gyakorlását kéri. Mert e kérelem teljesítése által a király nem csupán Bartha Miklóst oldja fel a reá szabott szenvedés alól, hanem a nemzet millióit is hálára kötelezi.

Lehet, hogy vannak kaján lelkek, akik Bartha Miklóst Bösörzerményi Károly sorsára szeretnék juttatni. De a király talán nem fogja feledni, hogy ennek a martirokban gazdag nemzetnek sok — felednivalója van.

A katolikus autonómia. Az aratási munkák egy kissé elvonták ugyan magának a népnek figyelmét a katolikus autonómia mozgalmaktól, de azért e nagy és fontos kérdés nem aludt el és állandóan foglalkoztatja különösen a katolikus papságot és intelligenciát.

Mint e mozgalomnak egyik figyelemreméltó momentumát, ide igatjuk a fővárosi katolikus polgárok egyrészeinek programját, mely 12 pontban foglalja össze a katolikus autonómia tartalmát és méreteit. Ugy hisszük, hogy minden katolikus polgár aggály nélkül elfogadhatja e programot, mely a következőképp hangzik:

Magyarok és katolikusok vagyunk, szívvél és lélekkel azok is akarunk maradni! Elveink alapján követeljük:

1. A képviselői alapon szervezett önkormányzatot.
2. A 24 éves életkor föltételéhez költött cselekvő és szenvedő választó-képességet.
3. Az önkormányzatban a világi elemnek az egyházi elem fölött való tulsúlyát.
4. A felekezeten kívül álló államtól az alapok és alapítványok jogi természetének megállapítását és a katolikus egyház, illetve a magyar katolikusok egyetemének tulajdonát képező vagyonnak rendeltetési céljaira való fordításának biztosításával az önkormányzat részére leendő kiszolgáltatását.
5. A katolikus egyház által fenntartott alsó- és középsiskoláknak az állam fölügyeleti jogának épségben tartása mellett — az önkormányzat hatáskörébe való utalását.
6. Az egyház és az állam közötti viszonylatban — a felekezetek között az önkormányzat terén is a teljes egyenjogúságot.
7. Az apostoli magyar király ő felségét megillető legfőbb kegyuri jognak teljes épségben és tiszteletben tartásával, az önkormányzat szervei által való befolyást a főpapi állások és javadalmak betöltésénél és adományozásánál.
8. A hit és erkölcs terén a vallás törvényei megállapításának és hirdetésének, nem különben az egyházi belső kormányzat s az egyházi személyekre vonatkozólag fönálló joghatóságnak — potestas ordinis et jurisdictionis — továbbra is a papirend hatáskörébe való föntartását az ezekkel össze nem függő és eme keretbe nem tartozó minden egyéb kormányzati teendőknek az önkormányzat hatáskörébe utalását.
9. A magyar kegyuri jognak törvényhozási uton való rendezését és ama gyakorlatnak, mely szerint a katolikus lelkeskedő papság választásába más felekezetűek is befolyhatnak, megszüntetését.

10. Az alsópapság helyzetének jelentékeny javítását.

11. A felekezeti iskolákban a tanítók helyzetének javítását és jövőjüknek biztosítását.

12. A felekezetek közötti békét és a vallási türelmességet.

A parlamenti küzdelem.

Nem hiába hasonlítottuk Bánffy Dezsőék hetvenkedését az ijedtében fűtyörésző susterinas bátorságához, mert ime, már fölhaltak a tettetéssel, nem fumigálják többé az ellenzék heves akcióját, hanem megdöbbenéssel fogadják a fejtük felett tornyosult vihart.

Szinte leirhatatlan az a változás, amelyen a kormánypárt szombat óta átment. Mig a mult hét végén szinte lenézően hallgatták az ellenzéki szónokokat és gunyolódtak a folyosón, addig ma már megrémültek a beérkezett új erőktől.

Megdöbbenéssel hallgatták Justh Gyulának, a vitarendező bizottság buzgó elnökének kiállításait, aki nyíltan hirdette, hogy ezen a héten a vita meg nem akadhat. Hét szónok van állandóan tartalékban és mindnyájan ugynevezett hosszú szónokok. Sima Ferencz után a függetlenségi és 48-as párt soraiból Szuha István, Hentaller Lajos, Kiss Albert, Horváth Ádám következnek, s a nemzeti párt is sorompóba lép négy szónokkal, névszerint Wittman Jánossal, Blaskovics Ferenczcel, Biró Lajossal és Hock Jánossal; a néppárt részéről pedig Major Ferencz, Rakovszky István, Lepsényi Miklós és Kálmán Károly jelentkeztek szólásra. Szónokokban tehát nem lesz hiány, s szerdán és szombaton többen interpellálni is fognak.

A kormánypártot leginkább az teszi idegessé, hogy a vita folyását megmarad a magas színvonalon és még eddig nem mutat föl olyan tüneteket, amelyekből a formászerű agyonbeszélés tényálladéka megállapítható lenne.

Pedig a miniszterelnök felhatalmazást kapott ugyan a koronától az agyonbeszélés megállítására, de ha nincs nyilvánvaló agyonbeszélés, akkor nincs mit meggátolni.

A tervbe vett rendszabályok között szerepel az, hogy behozzák a nappali üléseken kívül az éjjeli üléseket is. Az ellenzék nem hisz ugyan ebben, de ha mégis ilyen indítványt tennének, nemcsak azt beszélnék agyon, hanem akkor tartózkodás nélkül a maga teljességében gyakorlatba vennék az obstrukciót. Akkor egyetlen jegyzőkönyv hitelesítés, egyetlen elnöki előterjesztés se menne keresztül névszerinti szavazás nélkül. Ezenkívül vannak még egyéb eszközök is, amelyekkel meg lehet kötni a parlamenti tárgyalások kerékét úgy, hogy a tisztelt kormány egy lépést se mozdulhat előre.

Szóval az ellenzék megmutatja, hogy ha nagy kisebbségben van is, lelkesedésében, hazafiságában, buzgóságában és egyetértésében olyan erő van, amely képes ledönteni azt az agyaglábbon álló kolusszust, amelyet Bánffy-kormányának neveznek.

Országgyűlés.

Szombaton a cukorprémium vitája folyt tovább. Ennek a vitának semmiféle obstrukciós színe nincsen. Szombaton még interpelláció sem volt, pedig szombat az interpellációk napja. Az elhangzott beszédek komoly hang, tárgyilagosság, de egyszerűség és súlyos közjogi és gazdasági aggodalmak kifejezése jellemzi.

Az első szónok Thaly Ferencz volt, aki gondosan kidolgozott, formás beszéddel lepte meg a Házat. A baloldalon a fiatal szónokot lelkesen megénezték.

Kolozsvári Kiss István beszédében sok humor volt, immitt-amott erős gunnyal végítve, kivált mikor a választásokról beszélt, és kijelentette, hogy le van kötelezve Bánffy-nak, a miért Latkóczy Balassa-Gyarmatot választotta. Ennek köszönhető ő, úgy mond, hogy most itt beszélhet a cukorprémium ellen. Hiába, a választásoknál is van prémium.

A szünet után még három szónok beszélt, Madarász Imre, Marsovszky Endre és Rátkay László. Érdekes volt Marsovszky beszédében mikor leleplezte hogyan készülnek a kormánypolitikát támogató feliratok? Így a nyitrai gazdák „nagy gyűléséről” is érkezett föl a cukorprémium érdekében a könyomatóság által nagy hangon hirdetett fölirat, de a „nagygyűlésen” hat gazda jelent meg, akik mindössze 43 holdat képviseltek.

Rátkay rendkívül hévvel fordult a miniszterelnök ellen. Az az obstrukció, úgy mond, a mil a miniszterelnök ur csinál, a mikor elfojtja saját pártjának véleménynyilvánítását!

Az ülés Rátkay lelkes, erőteljes beszédének hatására oszlott szét.

Hétfő egészen a Sima Ferencz napja volt. Előre megígérte, hogy kibeszéli az ülést és ígérte derekasan be is váltotta, kimondhatlan bosszúságára a kormánypártnak.

Az éjszakai zápor lehűtötte a forró levegőt és így a t. Háznak mesterségesen hűsített folyosói nem igen vonzótták a képviselő urakat. Olyan üres volt a már jobb időköt látott ülésterem, hogy üresebb már csakugyan nem lehetett volna.

Az elnöki előterjesztések után Sima Ferencznek adta át a szót Rakovszky István, a jegyző. Szentes város képviselője szürke nyári ruhában fogott bele nagy beszédjébe, melynek elején mindjárt jelezte a végét is — délután két órára.

Bánffy báró bebukkantott a terembe. Megretent és ijedve huzodott vissza. Ugy érezhette magát, mint az egykori cigány, a kit hétfőn vittek az akasztó alá.

A more csak ennyit mondott:

— No, ez a hét jól kezdődik.

... Tizenkét órákor még mindig Sima Ferencz beszélt. Hallgatósága érdeklődéssel kísérte fejtegetéseit, melynek során azt bizonyította, hogy a kormány közgazdasági törvényei mind valamely a

kormány háta mögött álló klikk érdekeit istápolják, majd áttért annak a meghunyászkodó eljárásnak a bírálataira, melyet a kormány Ausztriával szemben követ, és keserű szemrehányásként panaszolta föl, hogy a többség nem ellenőrzi a kormányt, mert ha valaki kormánypartit képviselővé lesz, az többé a közérdeket nem, csak a saját érdekeit ismeri.

A kire e sújtó ítélet vonatkozott, azok közül csak igen kevesen voltak a teremben, sőt a miniszteri székek és az előadói emelvény is üresen tángottak.

— Nincs előadó. — szólalt meg Tóth János. Sima Ferencz egyszeribe megszakította beszédjét és várta, hogy mi lesz.

— Kérünk öt percet. — kiáltotta az elnök felé Juth Gyula.

— Ezt csak a szónok kérheti, udvariaskodott Láng Lajos.

Sima Ferencz azonnal elegett tett az elnök óhajtatásának és Láng Lajos azzal a figyelmeztetéssel, hogy a szünet után Simának folytatnia és még a mai ülésben be is kell fejeznie beszédét, az ülést öt percze felfüggesztette.

Az ellenzék zajosan megénekte Simát azért a hősi elszántsáért, melylyel valóban példát statuált, a kormánypart pedig igyekezett magához térni. Mert kétségbeesésüket nem tudták leplezni.

A szünet után aztán Sima Ferencz frissen, mintha most jutott volna szóhoz, azt fejtette, hogy a magyar munkásosztály mily nyomorral küzd az alatt, míg a cukorgyárosok 9 millió prémiumot raknak zsebbe.

Láng Lajos úgy találta, hogy a munkásság érdeke nem ehhez a tárgyhoz való és Simát megintette.

— Ehhez nincs joga, zudult fel Hentaller Lajos.

— Hentaller képviselő urat rendreutasítom, — intézkedett az elnök.

— Hentaller nem fog terrorizálni, — vágott vissza Hentaller, mire megkepta a másodszori rendreutasítást.

— Önök terrorizálnak, — riácsolták a kormánypart felől Gajári Géza, Lonyai Sandor és még egy pár ismeretlen ur.

Egy pillanatra zsihag keletkezett és ezalatt a szélső kormánypart padsorából hirtelen eltűnt egy hatalmas férfi, a ki a szünet óta ott hallgatta Simát: Szilágyi Dezső...

... Juth Gyula hirtelen fehér papírlapot rántott elő zsebeből és az elnöki emelvényre rohant:

— Zárt ülést kérünk! — kiáltotta utána a pártja, a mire hirtelen elcsendesült a kormányparti had.

Csak Bánffy dult-fult haragjában és nekivörösödve tanácskozott Molnár Antallal, a ki sietve teljesítette intézkedéseit.

Sima Ferencz pedig pontban háromnegyed két órákor befejezte beszédét egy olyan antározati javaslatlalt, mely neki a zárószójogát is biztosítja. S

így még egy napot ki fog beszélni az általános vitában. Az ellenzék zajosan megénekte a kitartó szónokot, a ki valóban rászolgált minden elismerésre.

Helyi és vegyes hírek.

— Városi közgyűlés lesz — mint halljuk — a jövő vasárnap, A tárgysorozatot lapunk jövő számában közöljük.

— Sima Ferencz beszéde. Mint lapunk mai számának országgyűlési tudósításában el van mondva — Sima Ferencz országgyűlési képviselő hétfőn ismét nagy beszédet mondott a képviselőházban. Az egész ülést — mely tudvalevőleg délelőtt 10 órától délután 2 óráig tart — egymaga kibeszélte. Az érdekes beszédet lapunk jövő számában közölni fogjuk. Most csak ide igtatjuk a „M a g y a r o r s z á g”-nak a beszédre vonatkozó kommentárját, mely a következőképp hangzik:

„Sima Ferencz napja volt a mai. A vita-rendező-bizottság zsrálta Simára, és a szentesi követ tiszteességgel megfelelt a reáruházott kötelességnek. Egyformán, egyenletesen, folyt ajkairól a szó, akar a munkáskérdéset magyarázta, akár pedig a Tisza Kálmán és a Jókai Mór szavait citálta a kormányra és pártjára. Ugy félely telé azonban, tisztán barátai unszolására, mégis csak kért öt-percznyi szünetet, hogy aztán kettőzött erővel folytathassa a hosszú beszédét. A köz-igazgatási vita óta először történt, hogy egy beszédet szünettel szakítottak meg. Akkor Eötvös Károly szolgált rá erre a megtisztelésre. Sima Ferencz azonban nem ment a buffetbe pezsgőt vagy limonádét szűrészolni, hanem beszédbe bocsátkozott a folyosón lőpke pénzügyi államtitkárral és újabb adatokat igyekezett gyűjteni a beszédéhez. A Kubinyi Géza és a kormánypart többi hősei nem tudtak egyebet mondani ekéseredésükben, mint:

— Beszélő-gép!

— A szavazó-gép ellen beszélő-gép, egészen helyes politika, jegezte meg valaki a folyosón.

Egy óra is elmúlt és Sima még mindig nem lankadt, sőt csak félkettő körül kezdett nagyobb lendülettel beszélni. Mikor pedig vége felé járt beszédjének, egyik baloldali

A SZENTESI LAP TÁRCZÁJA.

Az én szekeresem.

— Irta: Jakab Ödön. —

Hivatalos ügyben a főnököm megbizásából néhány napot künn töltöttem a falun. Gyermekkorom óta mindig szerettem a csendes falusi életet, de ez alkalommal, megvalloim, nem igen telt benne sok gyönyörűségem. Ott időzésem alatt az ég folytonosan be volt huzva lusta, fekete felhőkkel s éjjelnappal szakadatlanul szemerkélt az eső. Valami kimondhatatlan álmos unalom nehezedett az egész falura.

A mint dolgaimat elvégeztem, siettem miné hamarabb ott hagyni azt az unalmas világot. Ugy értesültem, hogy a faluban van egy lovasgazda, a ki haza vihet, ha megtudunk egyezni.

Vettem tehát a pácizmat s minden további késedelem nélkül elindultam hozzá. Rá voltam előre készölve, hogy drága lesz a fuvar, mert átkozott rossz ut volt. Legalább a falu közölt rettenetesen fölfakadt az ut, melyen, a keréknyomok mélységéből itélve, telegyig dagasztottak az ott járó szekerek. Kétoldalt a sánczok csordultig álltak tele vízzel, melyben minden kapu előtt vígan hápogva lubiczkoltak a kicsapott rézcék.

Sallós Mózes uram ott lakott az alszegen, közel a falu hidjához. Czifra, galambbűgös kapuja könnyűszerrel odavezette az embert. Különbén ha nem is lett volna galambbűg a kapun, úgy sem lett volna baj. Ismertetőjelnek váltig elég volt az a terebélyes, rengeteg eperfa, mely háza előtt állott, koronáját még a szomszéd utcákba is fennen mutatgatta.

Mikor beléptem a csinos életszerre, Sallós Mózes uram éppen aalongya-karókat faragott a csűrben s valami pajkos notát dudorászott, melyet még a katonaságban tanult el valahol. Eszre sem vett, míg oda nem értem.

— Jó napot, atyafi!

— Adjon Isten!

— Magának van lova?

— Nekem, a kicsodás.

— S jó?

— Mind a kettő meg tudja még rágni a luzernát.

S büszkén hunyorított.

En tovább beszéltem.

— Hallja, nem vihetne bé engem a városba?

— Hiszen bevinni bévihetném, ha nem volna ilyen istenverte, pocsek időjárás.

— De nézze, nekem ma okvetlenül haza kell még mennem.

— Hát aztán az ur tudja legjobban a maga dolgát.

Azzal egész nyugodtan tovább hegyezte a karót. — Atyafi — folytatam türelmetlen, de mégis kérő hangon — ne vegye olyan félvállról a dolgót. Ebben a faluban nincsen lószekere másznak, nekem pedig szörnyű sietős az utam.

— Azt megengedem.

— Ej no, mondja, mennyiért viszen bé?

Letette a baltát s gondolkozva vakarta meg a füle tövét.

— Hát, ha már úgy meg vagyon szoruiva: nem bánom, negy forintért beviszem az urat.

Ez a szokatlan borsos ár sehogy sem volt a kedvem szerint. Az én szerény napi díjamból nem gen futotta, kivált ha még haza is akartam vinni valamicskét. Szinte indulatosan vágtam a szavába:

— Az sok lesz, atyafi!

— Sok az urnak, de nekem nem sok.

— Dehogy nem! Nagy pénz ám negy forint, innen a városig!

— Már pedig én alsbb még a kapuig sem megyek ebben az időben. Különbén lássa!

S ujbol fővette a baltát, hogy a munkáját folytassa.

Elpróbáltam mindent az én emberemmel, de nem használt semmi: csökönnyösen megmaradt a negy forint mellett. Sőt utoljára úgy tett, mintha haragudnék. Megemelte a hangját s teli torokkal kezdett magyarázni:

— Hiszen most csak a balavásári hegyen kibajtani is megér két forintot; az akosfalvi hágon pedig két forintért sem hajtok ki szívesen! Hát aztán a többi ut még hol van?

Apránként mind jobban, jobban megkötötte magát s egyre kevesebb lett a reménységem, hogy elálljon attól az ártól, a mit először kimondott. Egész vitatkozás fejlődött ki köztünk: mindenikünk támogatta ezzel is, azzal is a maga igazát. Hanem azért csak az lett a vége, hogy Sallós Mózes uram disputálás közben olyan dologgal hozakodott elő, a mi egyszerre elvágta a vitát.

Uramfia, hát olyan sok negy forint? — mondá, a csűr végéhez mutatva. — Hiszen ha onnan beviszek egy szekéredéknyi fát: azért is megkapom azt negy forintot.

Ötéb a csűr oldalához csakugyan egy rakás felhasabozott fa volt támogatva, a mint ez a fával kereskedő szekélyeknél szokás. Azért támogatják oda, hogy jobban megszáradjon s úgy vigyék a városba eladni.

A mint megpillantám a fát, hirtelen egy szerencsés gondolatom támadt. Félbehagytam az alkupozást s egyébre fordítottam a szót.

ajtószárny mögött föltűnt a Hock János jól ismert alakja. Törvénykönyveket és nagy iratcsomókat tartott a kezében, mintegy biztosítéka gyanánt a jövődöntő vitának.

— **Női kézimunka-tanítás.** Az ev. ref. központi leányiskolánál az illető tanító neje a női kézimunkában naponként oktatást ad; a jelentkezők bármely naptól kezdve elfogadtatnak.

— **Zendülés Derekegyházán.** Derekegyházán — mint értesülünk — az uradalmi tisztesség és a részesei közt kilört a zenabona. Az uradalom vezetősége elvesztette türelmét a munkások követelése miatt. A munkások ugyanis kijelentették, hogy a már megkötött aratási szerződést felbontják s csak új egyezség esetén hajlandók az aratást elvégezni. Az ispan egyideig alkudozott a munkásokkal, de utóbb mikor ezek nem akartak mégsem engedni, kijelentette nekik, hogy távozzanak a munkából. Mikor ezek azt megtagadták a csendőrséget hívták segítségül. Tizenhatsz csendőr kísérte ki a 192 tagból álló munkáscsoportot a községből.

— **Színház.** Szombaton „A király nő drágonyosa” című operett ment. A színikör csak félig felt meg, aminek magyarázata abban található, hogy egy magánmulatság elvonta a közönség egy részét. De akik megjelentek az előadásra, azok élvezetes estét töltöttek. A szereplők közül a legjobbjak tetszésnyilvánításokban részesült Hevesi Janka. Ki is érdemelte úgy szép énekével, mint ügyes játékával. Ferenczi Mókain — mint rendezes — most is sokat mulatott a közönség. Reviczki Etel kis szerepében is azt a tetszést aratta, amelyben a közönség kedvenceit szokta részesíteni. A többiekről annyit mondhatunk, hogy kifogástalanul megállították a helyüket. — Vasárnap „A rezervisták”-at adták. Leóvey, Szelenyi Emilia, Gőz Aranka, Bessenyei, Reviczki Etel, Ferenczi biztosították az előadás sikerét, reszesültek a tapsban és éljenzésben, valamint Guthy Sarolta is, aki ezuttal újból bebizonyította, hogy egyik első rendű tagja a társulatnak. Eneke iskolázottságra, játéka rutinra és tanulmányra vall. Az egész előadás összevágó és sikerült volt; kár, hogy az orkánzerű vihar — mely már az első felvonás alatt kibőrt — megzavarta. Az ének megeredt csatornái zuhogó módjára öntözték a vizet, mely néhány perc alatt lábbnyi magasságban elárasztotta a színikör udvarát, s csakhamar behatolt a nézőterre is. A tűzoltóság kísérletet tett a szivattyúzással, de minden erőfeszítés meggyúsította az óraszámra szakadatlanul omló zápor. Eleintén ölben hordták ki a nézőterrel a nőket, de aztán palincscsokból rögtönöztek egy hidat, s azon jött ki a közönség zöme. — Hétfőn félhétárvákkal „A végcsek”-et adták, most

— Hát jól van. Majd másként segítik a dolgot. Hanem tudja mit, atyái? Nem szállitna nekem egy szekér fát? Úgy látom: jó száraz.

Kemlő tekintettel vizsgálta kerekén az eget s kissé gondolkodott. Azután röviden felelt:

— Azt már megtehetem.

— S hogy egy szekér?

— Az is négy forint. Kevesebbet nem érdemes megtenni az utat.

— De nekem most lenne szükségem a fára.

— Az a legkisebb baj. Mindjárt megrakodom estére ott leszek.

Ez ellen már nem lehetett semmi kifogásom. Kezet csaptunk s megmagyarázva a lakásomat, fölpenzt adtam neki.

Aztán elballagtam a falu végén lévő fogadóba s ott ültem csendesesen.

Alig mult egy óra, mikor észrevettem, hogy az én emberem a megrakott szekérral dőcög már lefelé az uton. Úgy intéztem, hogy mire a fogadó elé ért: akkor léptem ki magam is a kapun.

Sallós Mózes uram mihielyt meglátott ott a kapu előtt, megállította tüstént a lovat. Most egészen más ember volt, mintha merőben kicsérlett volna. Mint valami régi jó ismerősből, nyájasan szólt le hozzám a szekérről:

— Tyűh, hát az ur itt van?

— Falatoztam a fogadóban.

— Na jöjjön, üljön föl ide mellém a szekérré. Ha máj úgy is megyek, magát is elviszem.

— Mennyiért?

— Ne bántson azt. Nekem is jobb: legalább az uton eldiskurálgatunk.

S miután fölültem jókedvűen sujtott a sár-gákra:

— Gyí, na!

már harmadszor, a szó szoros értelmében zufoolt ház előtt. Nagyon sokan jegyet sem kaptak. Az előadás most is pompásan mulatott a közönség. A szereposztásban mindössze annyi változás volt, hogy az első vígécet Balogh helyett Kunhegyi, a trafikos kisasszonyt pedig Reviczki Etel helyett Hevesi Janka játszotta. Hogy Balogtot a nem szepkörébe vágó vígécet Kunhegyi vette át, azt értjük, mert az előnyére vált az előadásnak; hanem hogy Reviczkyt miért kellett Hevessivel fölcserélni, az örök rejtély marad előttünk. Mint halljuk, pénteken megint elődjár az a kasszadarabot. Kedden Follinus Aurél „Az öreg” című vígjátéka került színré. Bodrogi Lina a tőle megszokott művészetével, kedvesen játszotta meg Hajnal Ilona szerepét. Ferenczi elemében volt, s olyan Kéri Tivadart produkált, hogy akármelyik nagy színpadra is rá illett volna. Bessenyei Lajos olyan őseredeti táblabíró alak volt, amilyen törzsgyökeres parasztagazda a minap; úgy látszik, ő valóságos hivatottsággal bír a tipikus magyarok ábrázolására. Pintér játéka most is örvendetes haladást tapasztaltunk. Daróczy Ilka ügyes és sikkes volt, mint rendezes; de neki két hibája van. Az egyik: hogy gyakran tulhajtja az elevenséget. A másik: a lélekzetvételnek az a módja, mely hajdan, a deklamáló művészet korában volt divatos, amely azonban már kiment a divatból, s jó is, hogy kiment. Nagy előnyére válik Daróczy Ilkának, ha ő is leszokik róla, akárcitól sajátította is el. Ma — szerdán — a „Pont Biquet család” megy — Ujház a Zide első vendéjátéka, amely elé roppant érdeklődéssel néz a közönség.

— **Jutalomjáték.** A szintársulat operett primadonnájának: Reviczki Etelnek f. hó 13-án — kedden — lesz a jutalomjátéka. A „Piros bugyellár” kerül színré. Reviczki Etel eleven temperamentumával, kitűnő hangjával, s ügyes és sikkes játékával sokkal inkább megnyerte a közönség tetszését. Semhogy szükség volna jutalomjátékát reklámozni. Megvagyunk győződve, hogy a közönség szívesen ragadja meg az alkalmat, hogy kedvencei iránt elismerését és rokonszenvét kelőben kifejezze.

— **Becsület megalál.** A mágoesi csendőrség fogott a napokban egyszerre három becsület megalálót. Németh Lajos símonyfalvi (Arad-megye) lakos a folyó hó elsején Szentesen jártában a Korogy-esárda felé vezető uton haladt kocsiával haza felé. A Korogyesárda mellett rémülten vette észre, hogy a kocsi derekából hiányzik a felső kabátja; s a melynek a zsebében 111 forint készpénz volt. Rögtön vissza felé hajtattott, s a közvetlen utána jövő kocsián ülő Téli Imre, Téli Sándor és Kovács Laszlótól kérdezte, hogy nem találtak-e ilyen meg ilyen kabatot. Azok semmit sem tudtak róla. A károsult sebesebben igyekezett vissza felé és nem sokára meg is találta a kabátot, de üresen. A legutolsó értéktagyát kivolt fosztva. Rögtön jelentést tett az esetről a mágoesi csendőrségnek és miután Téliék jöttek utána közvetlen, nekik látni kellett a kabát leesését a kocsiról, kérte hogy ezeket motózzák meg. A csendőrök ki is mentek Téliék tanyájukra, s rövid kutatás után meg is találták a 111 forintot, Téli Imrénél, míg a többi tárgyak a tanya különböző részében voltak elrejtve. A becsület megalálót azután bejelentették a járásbíró-ságnál.

— **Aratási mozgalmak.** A tegnapi nappal úgy szólván mindenütt megkezdődött az aratás. Az a bizonyos srtájék melyről az aratás előtt oly sokat beszéltek nálunk úgy látszik nem lepett fel. Mindössze két három helyről halljuk, hogy a részesei a régi szerződés mellett nem akarják a munkát elvállalni. Így Windisch János eperjesi birtokán merült fel a munkások és munkaadó közt kisebb mérvű surlódás, melyet a rendőrség kiküldötte D. Mészáros Ferencz alkaptányknak kellett elintézni.

— **Ebmarások.** Egyetlen egy nap sem mulik el a nélkül, hogy a városnak majd egyik majd másik részéből ne jelentsenek be a kapitánysághoz ebmarásokat? Es a rendőrség ezzel szemben mit cselekszik. Talán megbírságozza a koborló eb gazdáját? Dehoggy. Ezt epen nem. Hanem az állatorvos megvizsgálja az ebet, hogy egészséges-e. Ha igen, úgy nincs baj. Ha, nem akkor a serült let viszik Pestre a Pasteur-féle intézetbe. Es ez így megy napról-napra. A tegnapi napra is jutott eb marás kettő. Kovács Lajost megharapta a Kovács Bálint kutyája; Lederer Bernátot pedig Kovács Józsefné koborló ebe harapta meg.

— **Vesztség a szomszédban.** A szomszédos Csongrád községből jelentik, hogy a város belterületén vesztség történt. De hogy kutya-e macska-e, vagy egyáltalán miféle élőlény veszedelt meg, azt elfelejtették meg írni.

— **Időszerű rendelet.** A rendőrkapitányság hirdetményileg figyelmezteti a közönséget, hogy a nyári munkára menések közben, szerszámaikat

(kaszát, kapát, villát) az utcákon különösen népe-sebb helyeken vigyázva vigyék, hogy a tavalyihoz hasonló esetleges szerencsétlenség meg ne történ-hessék.

— **Tilos a libalegeltetés!** A rendőrség szigorú rendeletet bocsátott ki a libalegeltetés megakadályozására. Úgy látszik azonban, hogy a kiséri asszonyok nem nagyon respektálják ezt a rendeletet. Most is özv. Kása Sándornak gyűlt meg e miatt a baja a rendőrséggel. Lakos Imre rendőr ugyanis kötelességéhez képest bejelentette, hogy Kásának 60 darab libája kint legett az utcán. E miatt Kásáné úgy dühbe jött, hogy le adtateremtetté a hivatalos kötelességet teljesítő rendőrt s azzal fenyegette, hogy — mivel a rendőrnök szomszédja — agyonveri neki minden jószágát. Hanem mire ezt megteheli, bizonyosan lefogja bosszuját csillapítani a kapitányság.

— **Ősztündi külföldi tanulmányutra.** A pesti magyar kereskedelmi bank 15000 forintos alapítványának 675 frt. kamatját mint külföldi tanulmányutra szánt ősztündiját a kereskedelemügyi miniszter ur ez évben egy felső ipariskolát kiváló készlettel végzett tanulóknak adja ki és ez ősztündijra pályázatot hirdetve, annak föltételeit a következőkben állapította meg: Az ősztündi elnyerése iránt folyamodhatnak oly iparosok, kik a budapesti és kassai állami ipariskolát jó sikerrel végeztek, mely körülmény iskolai végbizonnyítványal igazolendő. A folyamodványban megjelölendő, azon speciális ismeret, melynek elsajátítása vagy tovább tanulmányozása végett az illető tanulmányutal megtenni szándékozik. Főlemintendő folyamodónak esetleges szakmunkalatai az illető ismeretkörben, valamint a nyelv-ismeretek és a tervezett tanulmány programja és időtartama. Végül megemlítendő a folyamodványban, hogy folyamodó miként véli szerzett ismereteit és tapasztalatait a tanulmányutal befejeztével itthon értékesíthetni. Oly pályázó, ki jeles iskolai képzettség mellett a tanulmányozandó vagy elsajátítandó speciális ismeretek körében már elméleti vagy gyakorlati irányu tanulmányokra hivatkozhatik — és ezt igazolni képes — valamint kellő nyelvismerettel is bír, az ősztündi odaítélésénél előnyben fog részesíttetni. A pályanyertes a tanulmányutal a kereskedelemügyi miniszter urhoz jelentést tenni tartozik. A fentiek figyelembe vételével szerkesztendő folyamodványok Daniel Ernő báró kereskedelemügyi miniszter urhoz címezve a pályázó rendes laklyere illetékes kereskedelmi és iparkamarához (B.-Bodrog és csongrádmegeyi pályázók a szegedi kamarához f. évi július 15-ig nyújtandók be.

— **Az apa bérnyilkossága.** Kikindai levelezőnk írja: Szenzacsos bűnügyben foly két nap-óta a vegtargyalás az itteni kir. törvényszék előtt. — Egy emberi természetéből kivetkötötlettel apa áll törvényel, mert bérnyilkost fogadott, hogy saját fiát meggyilkoltassa. A paraszturavo rajta volt, hogy kiadomelje a 150 frtnyi bert és jól végezte el vérs munkáját. Folyó év elején történt, hogy Firigyan-szky Mianden, szanádi jómódu parasztagazda, hogy első feleségétől származott legény fiától, Szvetozártól megszabaduljon, s így annak örökséget, husz hold földet megtarthassa, — megbizta Janovan Alexa vaikanyi lakost, régi jó ismerőst, hogy az fogadjon fel valakit, aki Szvetozárt meggyilkolja. András Gyorgye óbebai oláh ember 150 frt. bérért szívesen vállalkozott a munkára és január 2-án éjél az állítólagosan aivó Firigyan-szky Szvetozáron késsel hét súlyos szurást ejtet. Az erős legény álmából felriadva erősen védekezett, de védelme nem sokat használt, mert sötét is volt, meg aztán állítólag többen is voltak a támadók. Az áldozat segélykialtással folytán a támadók elfutottak, Szvetozárt pedig a szülői lakásba ment, ott agyba feküdt s másnapra meghalt. — A helyszínré érkezett vizsgálóbíró előtt még azon gyanujanak adott kifejezést, hogy a gyilkost vagy gyilkosokat édes apja fogadta fel.

— **Bettenetes halál.** A tolnamegyei Várdomb községben szörnyű véget ért a minap Schmirberger János jómódu polgar. A falu végén ugyanis egy kocsi állott folyó hó 1-én az országúton, s a lovak egy Szegszárdról jövő bicziklista csemetésétől megijedve, a faluba rohantak és száguldiva röptettek magukkal a kocsi. Schmirberger János vakmerő bátorsággal a válián folyó létrával a lovak elé ugrott, hogy azokat megfékezze. A megbokrosodott állatok azonban oly erővel mentek neki a szerencsétlen embernek, hogy azt a rudra valóssággal felnyársaltak és így viték tovább, míg egy utszéli fában fel nem akadtak. Schmirberger ekkor már a fölismerhetetlenségig össze volt törve s testének egy része lógott már csak a rudon. A szerencsétlenül járt embart felesége és három gyermeke siratja.

— **Bankók közt fészkelő egerek** Pajusán aradmegeyi községben az Öreg Károlyán Tó-dort mesébeli fősenységéről mindenki ósmerte. Csak nagy ritkán mert jóllakni s az övét nem egyszer ehezlette. Gabonatermesztés rendszeren eladta s csak keveset nagyott vetőmagul s még kevesebbet a házi szükségletre. Igen szép fajjóságot tartott s abból busasan pézelt. Az adóját is csak akkor volt hajlandó kifizetni, ha már árveréssel fenyegették. Pe-

dig sok pénze volt a vagyonos gazdának. A leg-szebb bankókat egy faldába halmozta fel, honnét azok többé nem kerültek a napvilágra. 10-15 évi fáradozásának a gyümölcsét mintegy 7 ezer forintot a napokban az egerek átlukasztották s a ropogós bankókat irgalmatlanul összerúgták. Az értékes fosz-lányokból azután egy haszonatlan egérke fészket alakított s hihetőleg ott töltötte élete legszebb per-ceit. Következett azonban a fertály és porciót kö-llett a gazdának fizetni. Felyitotta a rozoga ládát s legnagyobb megűtközésére abban öt darab kis egeret talált. Mint az örült kapkodott és kibált segítség után, de az ő baján már senki sem tudott segíteni. Nem lehetett egy hasznavehető bankót sem találni az értéktelen papir rongyok között. Az öreg zsugori az első pillanatban öngyilkosságot akart el-követni, de abban megakapályozták, azóta folytono-san örjög úgy lehet, hogy meg tébolyodni.

— **Viharos kántorválasztás.** Gyula-Jo-vánca tolnamegyei népes, magyar községben mult szerdán szuronyok között választották meg a kán-tort. A szép javadalmazású állásra 25 kántor pá-lyázott, azonban a népek ezek közül egyik sem kellett, hanem lánogva követelték a kövekkel és tojásokkal felfegyverzett asszonyok az iskolaszék-től, hogy Pukk Ferenczel, a volt s. kántort válasszák meg. Reggeltől délután 1 óráig tanácskoztak s mi-dőn már lárták, hogy a lánogó asszonyokat a 18 kirendelt csendőr is alig képes visszatartani attól, hogy a gyűlésbe be ne törjenek, Pukkot megválasz-tott kántornak jelentették ki, a kit aztán az asszo-nyok diadallal vitték lakására.

— **A haragos hitelező.** A hitelezők rend-szerint nem a legkedvesebb emberek. Semmiesetre sem azok, amikor az adósság megfizetését kéri, De olyan hitelező még e kelemetlen emberek kö-zött is kevés van, mint amilyen Bandzsuch János vajkfalu lakos. Ez a derek ember — mint Lőcső-ről táviratozzák — szomszédjának Leguth János-nak kilenczven krajczárt kölcsönzött. Tegnap felke-reste adósát és kijelentette, hogy addig nem látig, míg a kilenczven krajczárt meg nem kapja. Mivel Leguth nem akart fizetni, Bandzsuch megfojtotta őt. A gyilkos hitelezőt a löcsei börtönbe kísérték.

— **Gyilkos feleség.** Párját ritkító gyilkos-ság történt a napokban az Iglóhoz közel fekvő Odo-rin községben. Egy részeg asszony, Csomák Istvánné, baltával agyonütötte urát. A házaspár, mivel az asszony folyton részeg volt, állandó czivódásban élt s a szomszédok nem egyszer futottak össze, hogy kibekütsék a haragvó párt. A férj az éjjeli szolgálat-ból haza jöve, újra részegen találta feleségét, aki czivódní kezdett vele. Csomák egy szóval sem bán-totta meg az asszonyt, hanem kiment az udvarra, lefeküdt ott és elaludt. Felesége ekkor baltával ke-zében kilopódzott hozzá és úgy halántékon vágta, hogy rögtön elborította a vér. A férj ijedten nyi-totta fel szemét, de fel sem tápaszkodhatott mert az asszony egy második ütessel újra a földre súj-totta. A szerencsétlen ember rettenetes kiáltásaira összefutottak a község lakói és sietve előhívták dr. Buchsbaum iglói orvost, aki a sebeket összevarrta ugyan, de kijelentette, hogy megmentésről szó sem lehet. A gyilkos asszonyt a csendőrség elfogta.

— **Tragédiák a mezőn.** Topolyai levele-zőnk jelenti ezt a megható esetet: Becsa János oltani jómódu földműves az aratási munkálatok meg-kezdése óta egész családjával künn lakik a szálláson. Fialtal felesége is jó példával járt elő az aratók kö-zött, amikor egyszerre eles sikolylyal összerogyott. A szegény fiatal asszonyt napszúrás érte. Minden élesztési kísérlet meghiúsult, gyorsan kocsi-ra tették tehát és behajtották vele a városba, hogy orvoshoz vigyék. A szerencsétlen teremtés azonban még az uton kiszenvedett. Alig temették el a boldogtalan menyecskét, Bacsaék kint a szálláson megkezdték az árpanyomtatást. Az öreg Becsa Antal hajította a lovakat, miközben egyik tüzes paripája úgy rugta oldalba, hogy a hetvenéves aggasztán menten holtan rogyott össze. Hazavitték őt is és ismét negy temetés volt Bacsaék háznál.

— **Gyermekgyilkos anyja.** Charmillon asz-sonyot a párisi törvényszék elé állították, mert há-roméves leánykáját megölte, férjét életveszélyesen megsebezte és magán is több sebet ejtett, melyek azonban már begyógyultak. A Charmillon házaspár a legboldogabb egyetértésben élt, legalább a szom-szédok azt hitték, mert nem látták az asszony szí-vebe, ki napról-napra jobban elkiseredett a felett, hogy míg ő nehezen kereste keze munkájával a gar-asokat, ura a koresmokban és lebuojokban könnyel-műen köllezett.

Történt egy éjjel, hogy a férj ismét sokáig ki-maradt. Felesége utána ment és a kártyaasztalnál találta őt.

— No jó, csak játszal még ma, rivalt rá ma-ga kívüli, holnap már úgy sem fogsz többé játszani, arról jót állok.

Charmillon ügyet sem vetett felesége szavaira és tovább kártyázott. Csak mikor haza indult, mon-dotta tréfásan barátainak,

— Isten veletek, mi aligha találkozunk többé! Hazaróvn, megöskölte kis leányát és uyo-godtan aludni tért. Az aya és leánya már aludtak, mikor az asszony a varróasztalhoz ült, majd felug-

rott, hirtelen papírt és tintát hozott és megírta bu-csulevelét, melyben szerencsétlen házasságát pana-szolja és csak azt kéri, hogy leánykáját az ő karjai-ban temessék el. Ezután a konyhából behozott egy fejszét, a melyvel ura fejére és karkjára számos csu-pást mőrt. Gyermeké fejét egy csapással szétzarta. A leánya menten meghalt. Azután önmagát akarta elemészteni. Mikor ez a fejszevel nem sikerült, nagy késsel kezdte hasát felmenteni. Ura épp ekkor tért magához ájulásából és megragadva tartotta mind-áddig, míg a szomszédok barohantak. Azután ismét előjult. — Az asszony rindezekre már nem emlék-szik, csak folyton sir és jajveszékelt a törvényszék előtt. Azt a benyomást kelti, hogy tettét pillanatnyi idegrobamban követte el, a mi az ő állapotában levő asszonyoknál gyakori eset. A védő felmentését kéri. Az ítéletet a jövő héten hirdetik ki.

— **Gyilkosság a páholyban.** A charkowi színházban előadás közben gyilkosság történt. Lutschkiu herczeg lovaskapitány előadás közben bement Orolenko román énekes páholyába és leányt kard-jával agyonvágta. A gyilkosság nagy megbotránko-kást keltett és a rendőrség mentette csak meg a kapitányt attól, hogy a felháborodott tömeg meg ne linchelje. Kihallgatásakor a herczeg kijelentette, hogy Orolenko kisasszonyt azért ölte meg, mert nem akart nőül menni hozzá, pedig anyja volt a gyermekének, akinek tisztességes nevet akart adni.

A szentesi anyakönyvi hivatalból.

1897. június 26-tól július 3-ig.

Egybekelés:

Tóth Imre Balogh Eszterrel. Vig Ferencz Tő-rök Annával.

Születés:

Kovács László, Stammer Erzsébet Ilona, Hor-vát Imre, Lázár Zsófia, Ések Margit Lidia, Berényi Erzsébet, Arnot Erzsébet, Orosz Sándor, Biró Péter Pal, Wilhárd Etelka, Almási Mária, Bartucz József, Szabó István, Halász Szabó Ferencz, Borcz László, Faragó Rozália, Szél Zsófia, Rozgonyi Etelka, Stras-ser Erzsébet.

Halálozás:

Kalmár Magdolna 1 hónapos béhurut. Barsi Kálmán 16 éves tődövesz. Orpovan István 3 hó-napos tüdőlob. Turi Erzsébet 14 hónapos tüdőhu-rut. Serkédi Sándor 74 éves gyomor és béhurut. Bugyi József 2 hónapos béhurut. Botos Anna 29 napos béhurut. Borbas Mihály 61 éves szívvelhü-dés. Gáspár Imre 30 éves tüdövesz. Labadi Erzsé-bet 88 éves aggkor. Mitlaszoki Rozália 27 éves tüdövesz. Pap István 89 éves aggkor. Bózik Ju-lianna 7 éves májlob. Varga Viktoria. 52 éves tüdö-vész. S.úss Mihály 31 éves tüdövesz.

Hirdetmény.

A szentesi követválasztó kerület központi választmánya által közherré tételik, hogy a követválasztóknak az 1898. évre érvényes ideiglenes névjegyzéke Szentes város köz-igazgatási igató hivatalában **f. évi július hó 5-ik napjától 25-ig** bezárólag köz-szemlére lévén kitéve, ezen idő alatt a név-jegyzéket d. e. 8 órától 12-ig mindenki meg-tekintheti, — délután 2 órától 6 óráig lemá-

solhatja, miről oly hozzáadással értesítetik a közönség, hogy a névjegyzék ellen az 1874. évi XXXIII. t.-cz. 44. §-ának rendelkezéshez képest bárki is úgy saját személyét illetőleg, valamint a névjegyzékben történt bármely jogtalan felvétel vagy kihagyás miatt fel-szólalhat.

A felszólamlások beadása határidejéül **f. évi július hó 5-től 15-ig** bezáró-lag terjedő idő, a felszólamlásokra teendő észrevételek beadása pedig az idézett törvény 53. §-a értelmében **július 16-tól 25-ig** terjedő 10 nap tüzetik ki, — figyelmeztetnek az érdekeltek, hogy a felszólamlások és az azokra tett észrevételek a szentesi választó kerület központi választmányához czimezve, a szükséges okiratokkal felszerelvén, bélyeg-mentes beadványban Szentes város polgár-mesteri hivatalánál írásban nyújtandók be.

Kelt Szentes város központi választmá-nyának 1897. évi június hó 15-én tartott üléséből.

2-3

Beszédes István, Dr. Lakos Imre,
közp. vál. jegyző. közp. vál. elnök.

7333. sz./alisp. 897. Csongrádvármegye alispánjától

Pályázati hirdetmény.

Szentes rendezett tanácsu városnál üre-sedésben lévő s évi 700 forint fizetéssel ja-vadalmazott árvaszéki ülnöki állásra ezennel pályázatot hirdetek, felhivom azokat, kik e tiszti állást elnyerni kívánják, hogy az 1883. I. t.-cz. 3. §-ában körülírt képesítettségüket és erkölcsi magaviseletüket igazoló okmányok-kal felszerelt pályázati kérvényeiket **1897. évi július hó 12-ik napjának d. u. 5 órájáig** hozzám nyujtsák be.

Szentesen, 1897. évi június hó 29.

Dr. Csató Zsigmond,
alispán.

2-2

Hirdetmény.

Szentes város által fentartott polgári leányiskola és a hét tanyai iskola, ugyszin-tén az egyik óvoda fő- és melléképületeinek külső, belső javítása, meszelése és surolta-tása zárt ajánlati versenytárgyalás útján fog kiadatni.

Felhivom azért a helybeli k ö m i v e s iparosokat, hogy a fenti munkákra ajánlataikat **f. évi aug. 1-ig** nálam adják be.

A feltételek alulirotnál (II. t. 116. sz. a.) megtekinthetők.

Szentes, 1897. július 2.

Körtvélyessy Sándor,
isksz. gondnok.

2-3

Alapított 1858.

Budapesti Szivattyu- és Gépgyár Részvény-Társaság

(ezelőtt) WALSER FERENCZ)

BUDAPESTEN, VI. ker., Külső váczi-ut 45. szám.

Sürgőnyozim: Szivattyugár Budapest.

Gyárt: mindenféle gőzgépet, Schmidt-féle forrgőzmotorokat (40% szénmeg takarítás), petroleum- és benzín-motorokat. Keretfűrészeket, körfűrészeket és cser-tőröket. Gőzkazánokat, előmelegítőket, tartányokat. Hidakat és egyéb vasszer-kezeteket. Mindenféle szivattyukat gőz-, szij- és kézi hajtásra, valamint villamos üzemre. Ártyi kutafélépítményeket vasból. Tűzfecskendőket és vizszállítókat, tűz-oltási felszerelési tárgyakat. Köztisztasági szereket, öntöző-kocsikat, sárkaparó és seprőgépeket, hőékeket és uthengereket. Egészégügyi szereket, mint gőzfer-tőtlenítő készülékeket és teljes fertőtlenítő telepeket, pöczegödör tisztító készü-lékeket. Vas- és ercöntvényeket, harangokat. Keményöntésű aczélfelületű tűz-rostélyokat egyenes és kigyóalakban, valamint polygon-rostélyokat.

LETESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és lég-szeszberendezéseket, központi fűtéseket

18-40

Arjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek.